

De Drietand

Nederlandsche Vereeniging van Kustzeilers

2008/4

De Lambertustocht als zeiltest

Na enkele pogingen in de afgelopen 1.5 jaar om de agenda's van Bojan, Hanneke, John (bemanning), de weersvoorspellingen en mijzelf zover gelijk te laten lopen, dat we tijdens een N.V.v.K. evenement een parasailor konden testen, is het dit jaar eindelijk gelukt tijdens de laatst gehouden Lambertustocht. Vrijdagavond vanaf Lelystad naar Enkhuizen gevaren. Geankerd in de kom. 's Ochtends vroeg onze vrienden Simon, Maaïke en Bente, ook daar ten anker, voorzien van brood. Als tegenprestatie kregen wij verse koffie. Toch nog op tijd weg i.v.m. het tij. Voor Den Oever nog even de spi erop gehad. Helaas viel de wind weg. Op de motor verder. Geschut en door naar Den Helder. Ook geen noemenswaardige wind op het wad, wederom motoren dus. Rond 16:30 uur waren we in Den Helder en ook de andere deelnemers aan de tocht kwamen langzamerhand binnen en kregen een plekje aangewezen door de havenmeester. Bojan was ondertussen per auto aangekomen met een parasailor. Samen gekeken hoe we dit zeil op onze boot goed konden voeren. We zagen geen grote problemen, dus na een pilsje zijn we 's avonds bij Joke de traditionele marine nasi hap gaan eten.

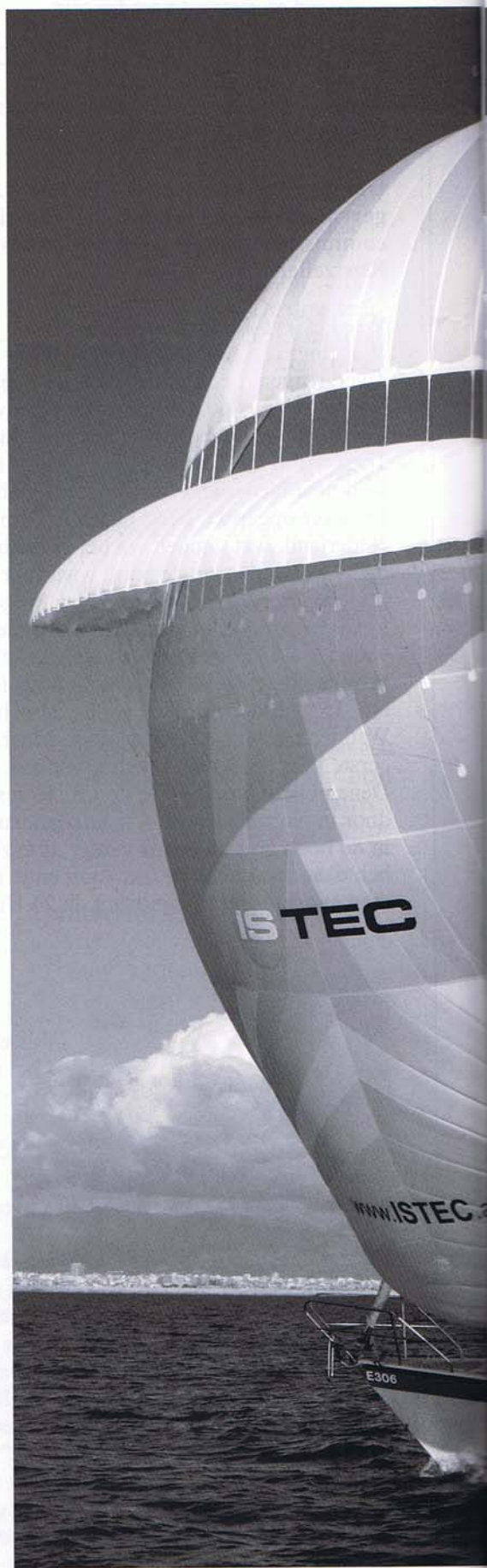
Zondagochtend

Alle deelnemers zijn redelijk vroeg op en in de weer met de voorbereidingen. Om 06:45 uur verlaten we Den Helder, de wind is zeer licht, maximaal 2 Bf. uit richting noord-oost en verder volop zon. Direct uit de haven het grootzeil gehesen en de parasailor erbij. Het hijsen van dit zeil gaat eenvoudig, net als onze eigen spi en halfwinder zit het zeil in een slurf. Dus 2 schoten aangeslagen, spi-boom gezet, slurf met zeil omhoog, slurf omhoog, schoten aanhalen en zeilen. Door de stroom maken

we nog redelijk vaart, helaas is ook de schijnbare wind minder dan 8 kn. Omdat dit een testzeil is en dus niet specifiek voor onze boot gemaakt, is het ook een beetje te klein, 75 m.² i.t.t. onze eigen spinnaker, die 85 m.² meet. Met meer wind zou dit specifieke zeil beter tot zijn recht komen. Wat ons opvalt is hoe hoog we aan de wind kunnen met de parasailor. 70° schijnbaar aan de wind is geen probleem. Onze eigen spinnaker krijgt moeite bij 90 graden en onze halfwinder haalt net de 60°. Wat verder het Molengat uit moet de parasailor het veld ruimen voor de genua en gaan we uiteindelijk, ter hoogte van de uiterton, hoog aan de wind. Omdat we ons netjes aan de geul hebben gehouden liggen we wat lager dan enkele andere deelnemers, de racers liggen voorop. Nu we onder genua en grootzeil lekker lopen, halen we ook enkele vroege starters in. Onze nieuwe zeilen, gemaakt van pentex laminaat in cruising offshore uitvoering, laten zien wat ze waard zijn. Ik kan me helemaal uitleven met de zeiltrim, alleen is niet elke aanpassing een verbetering. Niettemin loopt "Suster Anna" 2 à 3 graden hoger en onder minder helling dan met de oorspronkelijke zeilen.

Het wad op

Ondanks al mijn trimwerk halen we toch de invaartroute onder de kust van Vlieland niet en gaan we via het Schuitengat naar binnen. Met enkele kruisslagen lopen we het Schuitengat in, denkend direct na de VL 1 de spinnaker te kunnen hijsen. Dat kan pas bij de VL5, maar daar draait de wind naar oost en neemt af tot 11 kn. Gelukkig kan de parasailor omhoog. Bojan trimt en "Suster Anna" loopt heel goed. We varen 10 minuten met 7 kn. en dan bedenkt de wind zich, zakt in naar 5 kn. Niettemin blijft de parasailor

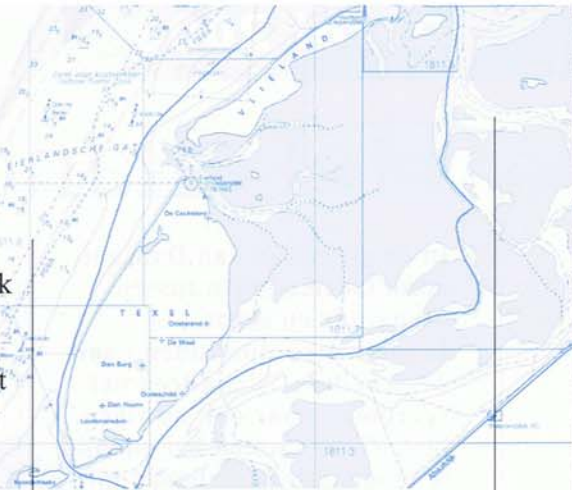

redelijk goed openstaan. Dit vanwege het vleugelprofiel. Ook was er net bij het zetten geen 'knal' toen het nog meer woei. Bij de invaart vanuit het Inschot naar het Scheurrak kan zelfs de vleugel van de parasailor deze niet meer openhouden. Bij gebrek aan wind halen we hem weg. Motor aan en motoren. We passeren de 'X-yacht en Scanner racers' die het moedig volhouden met hun slap hangende spi's en halfwinder's. Even later geven óók zij zich gewonnen en starten de motor. In een groepje motoren we het Scheurrak door tot aan de SO 22. Daar kunnen we weer zeilen, ook de parasailor gaat weer omhoog. Helaas zakt de wind opnieuw in, zodat we weer een stukje moeten motoren. Zodra we de Texelstroom opkomen zet de wind echter door en kunnen we met ongeveer 12 kn. windsnelheid mooi zeilen.

Uitproberen

De parasailor wordt weer gezet en getrimd. Dit keer niet door Bojan maar door onszelf. We spelen ermee en kijken wat er gebeurt als we hem laten inkappen, of te hoog of te laag varen. Het zeil heeft tenminste 10 kn. schijnbare wind nodig; dan werkt de vleugel goed. We merken dat deze dan het zeil mooi stabiel houdt. Ook ontbreekt het klappen als we het zeil expres laten invallen en weer laten volslaan. Heel geleidelijk vult de parasailor zich en staat er dan weer mooi bij. Bovendien geen rollen van de boot als we haast plat voor het lapje varen. Dit zeil is kennelijk stabiel dan een gewone spi. Bojan vertelt ons, dat je de parasailor ook zonder grootzeil kunt voeren, handig voor een grote oversteek. Dan worden de schoten naar de boeg van de boot gevoerd, zonder spinnakerboom. Hij blijft dan mooi volstaan, klapt en rolt niet. Al meerdere schepen zijn

volgens zijn zeggen zo de oceaan overgestoken. Helaas ontbrak het ons aan tijd om dit zelf uit te proberen.

Door de stroom worden we flink naar buiten gezet en gaan we steeds meer het zeil als halfwinder gebruiken en na verloop halen we de parasailor weg en varen op genua en grootzeil bij Den Helder naar binnen. Voor de haven helpt de "Xindi" nog de "Merrimac"; daar blijken de dieselfilters verstopt te zijn. Zij slepen de "Merrimac" naar binnen en helpen bij het verwisselen van de filters. Later blijkt dat de dieselbacterie heeft toegeslagen.

Als we hebben aangelegd staat het log op 50.6 zeemijl. Over de grond hebben we 61.2 zeemijlen afgelegd. Wat is varen op stroom toch een genoegen!

Conclusie

De dag er na kunnen we op het IJsselmeer onze eigen spinnaker weer zetten en met de parasailor vergelijken. Als conclusie van deze eenvoudige vergelijkende test kan ik stellen, dat ik de parasailor verkies boven onze huidige spi en halfwinder. Dit zeil is stabiel, rolt niet, opent zonder klappen en trimt eenvoudiger. Kortom, het is een kleine evolutie, waarin de kennis van aerodynamica uit de parachute-wereld samenkomt met die van de zeilerswereld. Wie meer wil weten over de parasailor kan mij aanschieten of te rade gaan bij ons lid Bojan Michiels van Kessenich. Zijn tel.nr. is 0614023357.

Gerard van der Ploeg

